

- України, «Примусова евакуація росією мариупольців – злочин проти цивільного населення, – Ірина Верещук». Доступно за посиланням: <https://www.kmu.gov.ua/news/primusova-evakuaciya-rosiyeu-mariupolciv-zlochyn-proti-civilnogo-naselennya-irina-vereshchuk>
5. Radio Svoboda, «У Маріуполі військові РФ насильно вивезли лікарів та пацієнтів із лікарні – мерія». Доступно за посиланням: <https://www.radiosvoboda.org/a/news-mariupol-likarnia-vyvezennia/31772060.html>
 6. Укрінформ, «У лікарні окупованого Донецька перебувають діти з Маріуполя без батьків – очевидці». Доступно за посиланням: <https://www.ukrinform.ua/rubric-regions/3440844-u-likarni-okupovanogo-donecka-perebuvaut-diti-z-mariupola-bez-batkiv-ocevidci.html>

ЩОДО НОВЕЛІЗАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ В УМОВАХ ВІЙНИ З ЗАХИСТУ ДЕРЖАВНОЇ ЦІЛОСНОСТІ ТА СУВЕРЕНІТЕТУ

Кухар Олександр, кандидат юридичних наук, доцент кафедри державно-правових дисциплін та міжнародного права
Державного біотехнологічного університету

У 2022 році в житті України відбуваються складні, але вирішальні події із захисту її суверенітету, територіальної цілісності та національної ідентичності. Україна потерпає від зовнішньої агресії держави-окупанта російської федерації. Держава живе в умовах війни. Це викликало появу нових, досі невідомих Україні суспільних відносин, регулювання яких намагається здійснити держава. Але в даному випадку є необхідність не тільки у їх регулюванні, а й посиленні захисту охоронюваних законом відносин кримінально-правовими методами. Саме у цьому контексті законодавець запровадив відповідні зміни до чинного Кримінального кодексу України. При чому, окремі із нововведень є абсолютно новими для нашого національного законодавства про кримінальну відповідальність. Розберемо, що ж саме з'явилося на нормативному небосхилі України та є пов'язаним із реакцією нормотворця на акт збройної агресії проти України.

Таких змін в чинному Кримінальному кодексі України декілька:

1. Поява статті 111-1 «Колабораційна діяльність». Вказана норма передбачає настання кримінальної відповідальності за вчинення колаборації

у різноманітних формах. Прямо не визначаючи дефініцію колабораційної діяльності, законодавець нормативно окреслює її форми. Вказана стаття складається із восьми частин, що окреслюють форми колабораційної діяльності.

2. Поява статті 435-1. «Образа честі і гідності військовослужбовця, погроза військовослужбовцю». В цій статті відбулось повернення до Кримінального Кодексу України такої форми кримінально караного діяння, як «образа», при чому не в розділі, що передбачає відповідальність за вчинення кримінального правопорушення проти волі, честі та гідності особи. Також з'явилися чітко виражені ознаки особи, яка може стати адресатом такої образи – особа, яка здійснює заходи із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації. Нормативне окреслення таких «заходів» також є новим для кримінального законодавства України.

3. Поява статті 436-2. «Виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, глорифікація її учасників». В цій статті з'явилось одразу декілька нових понять, таких, як «виправдовування», «визнання правомірною» та «глорифікація» - інакше кажучи прославлення чи героїзування. Також є новим чітко встановлений час початку збройної агресії проти України – 2014 рік.

4. Відбулася поява статті 43-1 КК України. «Виконання обов'язку щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України» яка визначила, що не є кримінальним правопорушенням діяння (дія або бездіяльність), вчинене в умовах воєнного стану або в період збройного конфлікту та спрямоване на відсіч та стримування збройної агресії Російської Федерації або агресії іншої країни. Ця стаття заклала підвалини до нормативного регулювання бойового імунітету в Україні.

6. Відбулося доповнення чинного КК України статтею 201-2 «Незаконне використання з метою отримання прибутку гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги», яка передбачає відповідальність за продаж товарів (предметів) гуманітарної допомоги або використання благодійних пожертв, безоплатної допомоги або укладання інших правочинів щодо розпорядження таким майном. У вказаній нормі з'явилось таке поняття як «гуманітарна допомога» та «благодійні пожертви». Ця норма є важливою в сучасних складних умовах пов'язаних із гуманітарною ситуацією в Україні і необхідності забезпечення доходу гуманітарної допомоги до адресатів.

7. До положень чинного КК України було введено статтю 114-2. «Несанкціоноване поширення інформації про направлення, переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну, рух, переміщення або розміщення Збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань, вчинене в умовах воєнного або надзвичайного стану». Вказана норма також є абсолютною новелою. Вона,

як вважається, покликана забезпечити безпеку переміщення військовослужбовців, техніки та іншого. Поява цієї норми пов'язується із великою кількістю інформації, що може бути розповсюджена за допомогою ресурсів Інтернет та здатна таким чином поставити під загрозу життя та здоров'я військовослужбовців, військове майно, та і в цілому – завдати шкоди обороноздатності нашої країни.

8. Новелою є і поява у КК України Статті 111-2. «Пособництво державі-агресору». Вказана норма передбачає відповідальність за низку дій, направлених на надання допомоги країні-агресору. У ній міститься певне коло форм об'єктивної сторони складу злочину, які дозволяють відмежувати її від ст. 111-1 КК України. Ці дії полягають у низці пособницьких вчинків, що здатні заподіяти шкоду національній безпеці України.

Як видно, з представленого – факт збройної агресії московії проти України, обумовив необхідність розвитку законодавства в сфері поглиблення та підсилення захисту в першу чергу основ національної безпеки України. Саме її належний захист є ключовим на даному етапі розвитку українського суспільства.

ДЕЯКІ ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ЧЛЕНСТВА У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРЬСЬКОМУ КООПЕРАТИВІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ

Лисяк Олександр, кандидат юридичних наук, доцент кафедри правового регулювання економіки, ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Одним з основних структурних складових суб'єкта господарювання кооперативної форми діяльності є наявність членства в ньому. І саме це відрізняє кооперативи чи їх об'єднання від інших господарсько-правових форм діяльності суб'єктів господарювання в Україні. Членство в кооперативі регулюється нормами національного законодавства, зокрема, ЗУ «Про кооперацію» та ЗУ «Про сільськогосподарську кооперацію». Проте варто зазначити, що питання урегульованості правового статусу членства в законодавчих нормах, у повній мірі не є дослідженим, оскільки для повного розуміння складних внутрішніх відносин між органами управління та контролю кооперативу та його членами необхідно дослідити правову природу членства в кооперативі виходячи із основної мети кооперації, визначеної у ст. 3 ЗУ «Про кооперацію», яка полягає у «задоволенні економічних, соціальних та інших потреб членів кооперативних організацій на основі посдання їх особистих та колективних інтересів, поділу між ними